

Nr 138.

Av herrar **Holmström** och **Sten**, om anslag till Sveriges rävuppfödarens riksförbund för försöksverksamhet på pälsdjursuppfödningens område.

Uppfödningen av pälsdjur har blivit av en utomordentligt stor betydelse för vårt land. Värdet av ett års produktion enbart av silver- och blåräv beräknas nu uppgå till cirka 10 miljoner kronor, och därtill komma övriga pälsdjur, i första hand mink.

Rörande avsättningen av skinn, som till 90—95 procent exporteras, möta ännu inga svårigheter. Och hela det belopp som genom denna export tillföres landet blir praktiskt taget en nettoinkomst ur nationalekonomisk synpunkt, i det inga nämnvärda importter behöva ske för produktionens upp-
rätthållande.

En ytterligare fördel av denna näring är, att en massa slakteriavfall, överskottsströmming etc., som förr hade blott obetydligt värde, nu tack vare pälsdjursuppfödningen vinner avsättning till goda priser. Därmed gynnande såväl jordbruksnäringen i allmänhet som fiskerinäringen.

Vidare tillkommer den utomordentligt viktiga faktorn, att praktiskt taget hela bruttoinkomsten av pälsdjursuppfödningen kommer landsbygden till del och på så vis genom att lämna sina utövere, i flertalet fall jordbrukare, en mycket betydelsefull extrainkomst i väsentlig grad bidrager till att hejda flykten från landet.

Denna näring synes oss alltså i hög grad vara värd statsmakternas välvilliga intresse. Näringen är emellertid mycket ung och en hel del försök behöva göras, innan man kan ta ut mesta möjliga av denna näring.

På framställning av Sveriges rävuppfödarens riksförbund beslöt också 1936 års riksdag att den statliga husdjursförsöksverksamheten å lantbruks-högskolan jämväl skulle omfatta försök med pälsdjur.

Nu förhåller det sig emellertid så, att det torde komma att dröja ytterligare ett par år innan denna försöksverksamhet kan väntas komma till stånd. Men det är ett otal problem uppfödarna stå frågande inför. Uppfödningen har ju endast ett fåtal års erfarenheter att bygga på, och därför äro en hel del problem t. ex. rörande utfodringsfrågor, avelsfrågor, sjukdomar etc. dunkla eller fullständigt okända. Med den stora omfattning näringen ifråga nu har i Sverige betyder denna okunnighet högst avsevärt minskade inkomster, varför uppfödarna äro angelägna om att snarast möjligt få dessa frågor lösta — så långt sig göra låter.

Därför har ovannämnda riksförbund sommaren 1936 igångsatt försök rörande flera av dessa frågor. Så har förbundet å en privat rävgård (Storvreta) igångsatt utfodringsförsök omfattande 22 rävar och 11 mink och av-

seende att utröna 1) djurens allmänna foderbehov, 2) lämpliga mängdförhållanden mellan animaliskt och vegetabiliskt foder, 3) värdet av fisk (strömming) jämfört med kött, och 4) möjligheten av att på ett lämpligt sätt konservera strömming och kött (det senare av utomordentligt värde eftersom tillgång på och förbrukning av dessa foderslag varierar oerhört), etc.

Dessa försök stå under ledning av föreståndaren för centralanstaltens husdjursavdelning, professor H. Edin.

Vidare ha under året 5 rävar ställts till veterinärhögskolans förfogande för undersökningar rörande de för näringens räntabilitet så betydelsefulla krampanfallen hos räv, som årligen skörda ett stort antal offer.

Slutligen kommer nu i vinter att göras undersökningar rörande ovulation, befruktning etc. hos räv, ledda av föreståndaren för lantbrukshögskolans institution för avels- och raslära, professor Ivar Johansson. För detta ändamål ha 12 rävar inköpts.

Det är förbundets avsikt att fortsätta med liknande försök intill dess att den statliga försöksverksamheten kommer igång.

De beräknade kostnaderna (se bilaga) äro så pass dryga, att det blir betungande för förbundet att fullfölja desamma. Dessutom är ännu endast tredjedelen av landets pälsdjursuppfödare med i organisationen, varför blott denna del får bekosta åtgärder, som avse att gagna hela näringen och hela landet.

Som kalkylerna i bifogade bilaga utvisa, beräknas förbundets kostnader för denna försöksverksamhet till cirka 12,000 kronor. Vi anse det därför skäligt, att ett belopp uppgående till hälften av denna summa eller 6,000 kronor ställes till förbundets förfogande som bidrag till bekostande av de utfodrings- och konserveringsförsök samt undersökningar rörande avelsfrågor och sjukdomar rörande räv och mink som förbundet bedriver. Det förutsettes därvid, att försöken rörande utfodring och foderkonservering även i fortsättningen stå under ledning av professor Harald Edin, Experimentalfältet, och försöken rörande avelsfrågor under ledning av professor Ivar Johansson, lantbrukshögskolan.

Med stöd av vad som sålunda anförts få vi därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta att ställa ett årligt anslag av 6,000 kronor till förfogande för Sveriges rävuuppfödarens riksförbund för försöksverksamhet på pälsdjursuppfödningens område, till dess denna verksamhet kan komma i gång på lantbrukshögskolan.

Stockholm den 22 januari 1937.

Nils Holmström.

H. Sten.

- Bilaga 1.* Korta data rörande Sveriges pälsdjursuppfödning.
- » 2. Preliminär plan till utfodringsförsök med räv och mink å Storröret rävfarm.
 - » 3. Utkast till plan för en undersökning över tidpunkten för rävhonornas ovulation etc.
 - » 4. Beräknade omkostnader för av Sveriges rävuuppfödare riksforbund bedrivna pälsdjursförsök.
 - » 5. Stadgar för Sveriges rävuuppfödare riksforbund.¹⁾
 - » 6. Styrelse- och revisionsberättelse för förbundets senaste räkenskapsår.¹⁾

Bilaga 1.

Korta data rörande Sveriges pälsdjursuppfödning och Sveriges Rävuuppfödare Riksforbunds verksamhet.

Pälsdjursuppfödningen omfattar i första hand räv (huvudsakligen silverräv men också blåräv och i några fall rödräv). Därnäst i betydelse följer mink. Övriga djurslag spela ännu ingen nämnvärd roll.

Antal uppfödare år 1936 cirka 2,800 st.

Antalet rävar cirka 126,000, därav 30,000 honor, 12,000 hannar och 84,000 ungar. (Endast beräknade siffror.) Officiell räkning av landets pälsdjur synnerligen önskvärd. I Norge har räkning skett vart och ett av de 3 senaste åren.

Foder 14 miljoner kg. per år. Vuxna djur 150 kg., valp 90 kg. ²/₃ av animaliskt ursprung såsom slaktavfall, strömming och dylikt.

Rävgårdens anläggningskostnad cirka 200 kronor per hona.

Arbete över ¹/₂ miljon dagsverken (å 5 kronor = 2.5 miljoner kronor). 1 man behövs för 20—30 avelshonor.

Värdet av erhållna rävsjinn cirka 10 miljoner kronor. Skinnen till största delen exporterade, alltså betydelsefull hjälp i handelsbalansen. Skinnpris: silverräv 100—500 kronor, medeltal 150 kronor, blåräv 50—300 kronor, medeltal 80—90 kronor.

Utvecklingsmöjligheter. Norge producerar skinn för 30 miljoner kronor. Vi kunna ur fodersynpunkt ha fler rävar än Norge.

Föreningsorganisation. En organisation bildades 1926. Efter ett par omorganisationer heter den nu *Sveriges Rävuuppfödare Riksforbund*.

Nu cirka 800 medlemmar. Antalet i raskt stigande.

Har nu 18 länsföreningar. De äro:

Stockholms & Upsala läns Pälsdjursuppfödareförening, Föreningen Södermanlands Pälsdjursuppfödare, Föreningen Östergötlands & Norra Kalmar läns Pälsdjursuppfödare, Skånes Lokalförening av SRR, Skaraborgs läns Rävuuppfödareförening, Dalarnas Pälsdjursuppfödareförening, Gävleborgs Pälsdjursuppfödareförening, Västerbottens Södra Pälsdjursuppfödare, Södra Kalmar länsförening av SRR, Kronobergs Rävuuppfödare Förening, Föreningen Jönköpings läns Pälsdjursuppfödare, Föreningen Västra Sveriges Rävuuppfödare, Föreningen Norrbottens Rävuuppfödare, Västerbottens Norra Päl.

¹⁾ Överlämnade till vederbörande utskott.

djursförening, Norra Ångermanlands Pälsdjursuppfödareförening, Södra Ångermanlands Pälsdjursuppfödareförening, Föreningen Jämtlands läns Pälsdjursuppfödare, Föreningen Västmanlands Pälsdjursuppfödare.

(Två andra länsföreningar (Närke och Värmland) stå i opposition mot riksföreningen — godkänna icke stadgarnas bestämmelser om direkt anslutning till riksföreningen och förbudet mot att utan SRR:s medgivande bedriva egen affärsverksamhet.)

Hur föreningen arbetar.

Förmedlar försäljning av skinn. Genom särskild av SRR kontrollerad auktionsfirma (A.-B. Nordiske Skinnauktioner) anordnas egna skinnauktioner i Sverige. Verksamheten bedrivs i samarbete med Norge och Finland, varigenom konkurrens undviks och i stället samarbetets fördelar ernås.

Rensar skinn.

Har rävkarrantän.

Har specialutbildad veterinär.

Har utexperimenterat och tillhandahåller torrfoderblandning för rävar. Verkar i samarbete med Sveriges Slakteriförbund, fiskförsäljningsföreningar m. fl. för att tillgängligt foder rationellt utnyttjas.

Utgiver facktidskriften *Våra pälsdjur*. Upplaga 2,600 ex.

Förbundsexpeditionens säte är Stockholm.

Riksdagen beslöt i år att vid husdjursförsöksverksamheten medtaga pälsdjur. Försöken kunna dock ej komma igång förrän om ett par år. Därför har SRR i samarbete med professor Edin (centralanstalten) nu påbörjat privat försöksverksamhet å en rävgård i närheten av Uppsala, varvid att börja med en del utfodringsförsök bedrivs, bland annat beträffande användbarheten av en ny metod för konservering av strömming och kött. Förbundet tillhandahåller försöksdjur. Vidare har en del djur ställts till professor B. Carlströms förfogande för undersökning rörande sjukdomar. Professor Ivar Johansson kommer att göra en del undersökningar rörande rävens äggmognad, befruktning, etc.

Mink.

Antalet avelsdjur uppskattas till 8,000.

Skinnpri: cirka 50 kronor.

Minkuppfödningen stadd i stark ökning. God efterfrågan på skinn och stigande priser. Vi kunna nog beräkna sälja en hel del avelsdjur till Norge.

Bilaga 2.

Preliminär plan till utfodringsförsök med räv och mink å Storvreta Rävfarm.

Försöken utföras av Centralanstaltens Husdjursavdelning i samarbete med Sveriges Rävuppfödare Riksförbund, Uppsala läns Fiskförsäljningsförening och rävfarmens ägare, löjtnant Nils Kinch. Försöksplanernas uppgörande, analysarbetet och det erhållna uppgiftsmaterialets bearbetning ombesörjes av centralanstalten, riksförbundet lämnar genom sina tjänstemän erforderlig hjälp vid försöksplanens utarbetande och försökens övervakande, avlönar den på försöksgården stationerade assistenten och bär de med försöksplanens

genomförande förenade ekonomiska riskerna, rävfarmens ägare ställer det enligt avtalet behövliga djurmaterialet, burarna och utrymmena till försökens disposition och övervakar assistentens arbete, fiskförsäljningsföreningen bidrager liksom A.-B. Harald Fors i Stockholm till undersökningarnas utförande genom att fritt leverera vissa fodermedel.

Undersökningarnas närmaste mål är att i form av grupp försök pröva användbarheten av vissa foderstater, vilka av olika anledningar anses lämpade som utgångspunkter. I fortsättningen hoppas man att bliva i tillfälle att pröva olika därav erhållna modifikationer, i vilka vissa specialpreparat (för vitaminer etc.) utbytas mot motsvarande fodervärde i form av vitaminfattiga fodermedel. Härigenom skulle efterhand allt bestämdare slutsatser kunna dragas angående de fysiologiska betingelserna för pälsdjursuppfödningen, vilket är den första förutsättningen för att de för olika ortsförhållanden billigaste och ändamålsenligaste foderstaterna skola kunna uppgöras. Det torde komma att visa sig, att man efter hand kan eliminera allt fler av de nu som nödvändiga ansedda specialpreparaten, som i rätt hög grad bidra till foderkontots höjning.

De härför nödvändiga kompletterande uppgifterna beträffande de enskilda fodermedlens nettoenergi- och äggvitevärde liksom rävens och minkens förmåga att utnyttja stigande mängder kolhydrater och fett hoppas man kunna vinna genom smältbarhetsförsök, vilka emellertid av praktiska skäl komma att igångsättas först längre fram, när temperaturen sjunkit.

Djurmateriel. Försöken med silverräv komma tillsvidare att omfatta 5 grupper vardera om 1 gammal hona och tre ungrävar. Av dessa komma två honor och en unghona att kvarstå i försöket även under avelsperioden under det att återstående ungrävar avpåsas i normal tid. Genom riksförbundet har därjämte inköpts rävar, som skola användas speciellt för vissa med risk förenade orienterande specialförsök.

Blåräv. Så fort sistnämnda försök utfalla gynnsamt igångsättas grupp försök med två grupper om tre ungdjur.

Mink. Försöken omfatta 4 grupper vardera med 2 djur, vilka inköpts av riksförbundet.

Smältbarhetsförsök. Se ovan.

Statistiska uppgifter. Så långt assistentens tid det medgiver skall vägning av gårdsbesättningens rävar utföras liksom av fodret. Dessutom skola foderprover uttagas och analyseras för att giva hållpunkter för bedömning av rävens foderbehov och normaltillväxt.

Jämförda foderstater.

De i tabell 1 anförda uppgifterna över de för grupp försöken avsedda foderstaternas sammansättning gälla som tabellens rubrik anger en nettoenergi-mängd av 1 fe. De till grund därför liggande beräkningarna grunda sig på preliminära uppgifter eller blotta antaganden. Så fort säkrare data föreligga, skall tabellen därför revideras.

Foderstatens absoluta storlek skall vad rävarna angår tillsvidare beräknas på grundval av tabell 1 och följande uppgifter över rävens foderbehov under olika tider av året: juni, juli 0.15—0.20 fe, augusti—15 oktober 0.20—0.25 fe, 15 oktober—15 december 0.30 fe, 15 december—15 januari eller parnings-tidens slut 0.27 fe. Under dräktighetstiden 0.3 fe + 0.015 fe per valp.

Åt minkarna gives 0.1 fe för ej betäckta honor, 0.08 fe för dräktiga honor, 0.15 fe för hanar och åt digivande honor så mycket de vilja äta.

Skulle viktresultaten giva vid handen, att dessa normer icke giva optimala resultat, böra de givetvis justeras i önskvärd riktning.

Tabell 1. Per 1 fe räknat innehålla respektive för försöket avsedda foderstater följande i gram angivna viktmängder av olika däri ingående fodermedel.

	S. R. R. mjölfoder			Kött	Fisk eller A. I. V. fisk	Mjök	Mjöl-blandning	Kokt potatis	Tran	Jäst	Hö-mjöl	Grön-saker, ben etc.	Mineral-blandning
	Standard	Grundfoder	Försöksfoder										
<i>Rävförsök.</i>													
A. (även blå-räv)	480	—	—	580	—	—	—	—	8	—	—	—	—
B.	—	355	—	808	—	—	—	—	8	—	—	—	—
C. (även blå-räv)	—	—	360	—	1,200	—	—	—	8	—	60	—	16
D.	—	—	—	605	540	120	160	—	8	—	60	50	—
E.	—	—	—	940	—	170	155	—	8	7	30	250	17
<i>Mink.</i>													
A I. Färsk strömming.	—	—	—	615	725	100	100	160	10	—	20	—	20
A II. A. I. V. strömming.	—	—	—	615	725	100	100	160	10	—	20	—	8
B.	—	330	—	830	—	—	—	—	10	—	—	—	—
C.	—	—	245	785	210	—	—	—	10	—	20	—	25

1. Lika delar soja, jordnöt, linkakor, vetegröpe tillsatt med 130 procent vatten kokas till gröt.

2. Lika delar havre och vete kokas med 130 procent vatten.

3. Lika delar havremjöl, hömjöl, vetegrodd och vetekli.

Fodret gives under tiden december till och med dräktighetstidens slut en gång om dagen, nämligen på morgonen, under övriga tider två gånger på dagen, cirka $\frac{1}{4}$ av fodret tidigt på morgonen medan det ännu är svalt, $\frac{3}{4}$ på kvällen så fort det börjat svalkas.

Vägningen av djuren äger rum på bestämda tidpunkter var fjortonde dag.

Anteckningar om hälsotillstånd göras så snart anledning därtill föreligger. Man söker så noga som möjligt följa pälsens utveckling. Särskilt i fråga om de foderstater, som kunna befaras giva anledning till acidosis, söker man i tid upptäcka alla symptom härpå liksom andra rubbningar i ämnesomsättningen.

Övergång till försöksfodret. För förekommande av svårartade rubbningar i ämnesomsättningen är det av största betydelse, att alla förändringar i foderstatens sammansättning ske successivt. Särskilt är detta fallet med de mera extrema foderstaterna t. ex. som innehålla stora mängder A. I. V.-foder. Övergången sker enklast på så sätt, att man först överför samtliga grupper till, för räv foderstat B, för mink foderstat A. För följande två dagar erhålla djuren ett blandfoder, som till $\frac{8}{10}$ består av den mot denna foderstat svarande foderblandningen och till $\frac{2}{10}$ av den nya blandningen. Nästa dag ökas mängden av den nya blandningen till $\frac{3}{10}$ och så vidare med $\frac{1}{10}$ per dag. Så snart djuren visa mindre god matlust eller tecken på digestionsrubbningar, återgår man till de ett par dagar dessförinnan tillämpade proportionerna mellan olika blandningsdelar. Synnerligen stor varsamhet — förlängd övergångstid — iakttages i fråga om de foderstater, där A. I. V.-foder ingår. Då man ingenting annat vet om mineralsyroras inverkan på köttätarnas ämnesomsättning, än att acidosis lätt uppstår, är det ju bäst vara försiktig. Det är till och med mycket osäkert, om man överhuvud taget kan komma upp till så höga A. I. V.-strömmingivor som här förutsatts.

Foderstaternas tillredning. På köttkvarn finmalas först de förut ej finfördelade fodermedlen, kött, strömming, kokt potatis. Så stor mängd därav uttages i därför avsedda kärl, att den med säkerhet kommer att räcka till för de följande utvägningarna. Enligt den på basis av tabell 1, uppgifterna angående djurens antal i varje grupp samt respektive djurs foderbehov uppgjorda foderblandningstabellen, utväges nu den för respektive foderstater erforderliga mängden av de olika fodermedlen och överförs undan för undan till det för dem avsedda blandningskärl. När foderstatens samtliga komponenter äro uppvägda och överförda till blandningskärl, blandas innehållet mycket väl genom ältning med händerna (gummihandskar), varefter de olika djurens eller djurgruppernas dagsportioner uppvägas och överförs till de för dem avsedda förvaringskärlen.

Beredning av A. I. V.-foder. 60 kg. strömming malas på köttkvarn. Massan överföres till blandningsanordningen, där den efterhand försättes med 2.9 liter 10 normal lösning beredd av 20 normal procent A. I. V.-vätska av gammal typ och 80 normal procent H_2SO_4 . Under ständig omrörning överföres A. I. V.-blandningen till svagdricksflaskor med patentkork, som förvaras på sval plats. Ett prov upptages i 200 cc burk för bestämning av massans pH-värde. Skulle detta efter 2 dygn överstiga 3.8 får blandningen göras om. Innehållet i alla flaskorna överföres härvid till blandaren, varefter beräknad mängd syratillskott tillsättes och proceduren upprepas som ovan angivet är.

För varje kg. A. I. V.-fisk tillsättes för neutralisering av mineralsyrorna 16 gram av en saltblandning beredd av 20 viktprocent calcinerad soda och 80 viktprocent slammad krita eller mycket finmald kalksten. Mineralmängden inröres i A. I. V.-fodret ett par timmar förrän detta inblandas med foderstatens övriga komponenter.

Bilaga 3.

Utkast till plan för en undersökning över tidpunkten för rävhonornas ovulation under brunsten samt spermatozoernas förflyttning inom de honliga könsorganen efter parningen.

1. Undersökningens ändamål.

För närvarande känner man icke antalet ägg, som under en brunst avlämnas av rävhonan och icke heller tidpunkten för ovulationen. Man är även okunnig om hur hastigt spermatozoerna efter parningen förflytta sig från skidan till äggledarens övre del, där befruktningen sker. Dessa förhållanden äro dock viktiga att känna för att kunna bedöma vid vilken tidpunkt under brunsten, som parningen bör ske, samt vilket antal valpar i kullen som är det största fysiologiskt möjliga antalet. Skillnaden mellan antalet ovulerade ägg och antal födda valpar måste vara beroende på dels det antal ovulerade ägg, som undgår befruktning, dels antalet befruktade ägg, som dö och resorberas under olika tidpunkter av fosterutvecklingen.

2. Undersökningens utförande.

För undersökningarna anskaffas i höst 14 silverrävshonor, vilka uppställas i en välskött rävgård i närheten av lantbrukshögskolan (Vaksala eller Storröret). Man väljer om möjligt 7 unghonor och 7 äldre honor, vilka beroende på dålig pälskvalitet eller andra orsaker icke anses lämpliga för

avel, och vilkas pälsvärde är relativt lågt. Honorna måste dock vara fullt friska och i sådan kondition, att man icke på förhand behöver befara sterilitet. Honorna utfodras med den inom ifrågavarande rävgård vanliga dieten, varvid särskilt tillses att behovet av mineralämnen och vitaminer fylles. Beträffande fodermängderna försöker man att följa Smidts anvisningar att avelsdjuren böra bringas upp i högt hull till i början av januari månad för att därefter före parningstiden ha förlorat bukfettet. Vägning av djuren sker en gång varannan vecka.

Rävhonorna observeras noggrant under hela vintern och efter nyåret undersökes bukfettets försvinnande. Då parningssäsongen börjar, måste djurens övervakning ske med mycket stor omsorg, så att man kan fastställa, när den förberedande brunsten (Proestrus) börjar, liksom då parningsvillighet först inträder. Om möjligt bör tidpunkten för parningsvillighetens inträdande undersökas genom en »proberhande». Eventuellt skulle man redan i höst kunna utse en eller två hanar för detta ändamål. På dessa hanar skulle man kunna underbinda och avskära sädesledarna för att förhindra befruktning vid parning — detta är dock icke nödvändigt. För de egentliga parningarna måste fullt fertila hanar användas. Försöket utföres i övrigt efter följande plan:

1. Två honor dödas mot slutet av den förberedande brunsten men innan parningsvillighet inträtt för undersökning av könsorganen.

2. Två honor paras så snart de äro parningsvilliga och dödas en timme efter parningens slut.

3. Två honor paras ett dygn efter det parningsvillighet först inträtt och dödas 5 timmar efter parningen.

4. Två honor paras två dygn efter det parningsvillighet först inträtt och dödas 12 timmar senare.

5. Två honor paras tre dygn efter parningsvillighetens inträdande och dödas ett dygn senare.

6. Två honor paras fyra dygn efter parningsvillighetens inträdande och dödas två dygn efter parningen.

7. Två honor paras fem dygn efter parningsvillighetens inträdande och dödas tre dygn senare.

Om brunsten upphört hos någon av honorna, innan de enligt ovanstående schema bli föremål för parning, dödas de dock vid ovan angiven tidpunkt, alltså på samma sätt som om parning skett.

Omedelbart efter det en hona dödates dissekeras könsorganen fram och fem ligaturer läggs med lika avstånd från varandra mellan livmodermunnen och äggladarens övre del. Inom var och en av dessa sektioner undersökes därefter på laboratoriet förekomsten av spermatozoer. Dessutom tagas snitt ur väggen inom dessa sektioner av livmodern och äggladaren för mikroskopiska undersökningar. På detta sätt kan man studera dels hur lång tid det tager för spermatozoerna att efter parningen förflytta sig från skidans främre till äggladarens övre del, dels spermatozoernas livslängd.

Vidare undersökas på varje hona äggstockarna, dels makroskopiskt, varvid antalet bröstna folliklar (antalet avgivna ägg) räknas och bildandet av gula kroppar studeras, dels mikroskopiskt.

Redan i höst böra makroskopiska och mikroskopiska undersökningar av könsorganen (äggstockar och testiklar) ske hos pälsade djur av båda könen, ungar och äldre djur.

Om man för undersökningen uttager sådana djur, som icke kunna tillmätas något särskilt avelsvärde, och vilkas pälsvärde är lågt, torde förlusterna genom att 14 honor dödas under parningssäsongen bliva mycket små, då man väl får räkna med att pälsarna från dessa honor alltjämt har ett

visst värde. För att försöket skall kunna utföras är det nödvändigt att Riksförbundet ställer djuren kostnadsfritt till förfogande samt helst även svarar för kostnader för deras utfordring och skötsel intill tiden för parningen. Alla andra med undersökningarna förenade kostnader beräknar jag kunna själv svara för.

Om möjligt borde man utöver de 14 silverrävshonor, som upptagits i försöksplanen, ha ett par stycken reservhonor, då ju icke alla honorna kunna väntas bli brunstiga eller några honor kanske av andra anledningar utgå ur försöket. Om icke så stort antal djur som 16 honor kan ställas till förfogande eller uppställas i en enda rävgård, blir det nödvändigt att stryka reservhonorerna från programmet.

Lantbrukshögskolan i oktober 1936.

Ivar Johansson.

Bilaga 4.

Beräknade omkostnader för av Sveriges rävpuffödares riksförbund bedrivna pälsdjursförsök. (Pr år.)

Utfodringsfrågor.

<i>Räv.</i> (40 djur inkl. valpar).			
Skötare	kronor	1,800: —	
Förlust i liv, 5 st. à 300: —	»	1,500: —	
Förlust i skinnkvalitet, 35 st. à 50: —	»	1,750: —	5,050: —
<i>Mink.</i> (30 djur inkl. valpar).			
Förlust i liv, 7 st. à 80: —	kronor	560: —	
Förlust i skinnvärde, 15 st. à 30: —	»	450: —	1,010: —

Avelsfrågor.

<i>Silverräv.</i> (16 djur).			
Förlust i skinnkvalitet, 16 st. à 50: —	kronor	800: —	
Skötsel	»	200: —	1,000: —
Ersättning till försöksvärden	kronor	1,000: —	
Extra arbete, analyser etc.	»	1,000: —	
Organisation, tillsyn, veterinär etc.	»	3,000: —	5,000: —
			<u>Kronor 12,060: —</u>

- Anm. 1. En del djur ägas av försöksvärden, övriga av SRR. För enkelhetens skull har räknats så som om alla djuren ägdes av försöksvärden.
 2. Förlusten på grund av försämrad skinnkvalitet har beräknats rätt högt på grund av de extrema foderstater, som att börja med prövas.